

PEARLS OF ARMENIAN HERITAGE

Աբրահամ խոստովանող (Հինգերորդ Դար)

Թարգմանիչներու առաջին դասին կը պատկանի Աբրահամ Բզնունեաց եպիսկոպոսը:

Հայոց Պատերազմին (448–485) դերակատարներէն է, եւ՝ դատելով մեր ձեռք հասած իր թարգմանութենէն՝ Սահակի եւ Մեսրոպի աշակերտներուն մէջ ասորերէն եւ պարսկերէն լեզուներուն մասնագէտներէն:

Ծնած է Տայքի Զենակս ասանին մէջ, ոսկից ծանօթ է նաեւ Զենակացի անունով: Վարդանանց ճակատամարտէն յետոյ, Ղեւոնդեանց քահանաներուն հետ գերի տարուած է Պարսկաստան եւ քրիստոնէական հաւատքին խոստովանութեան հետեւանքով անոնց հետ ենթարկուած չարչարանքներու:

Բարսիկները ականջները կտրելով կ'աքսորեն զինք Ասորեստան, արքունի ագարակներուն մէջ գերեվար աշխատանքի դատապարտութեամբ: Տասներկու տարիներ ետք, հայ նախարարներուն միջնորդութեամբ ազատ կ'արձակուի եւ կը վերադառնայ հայրենիք 464-ին: Կը ձեռնադրուի եպիսկոպոս Բզնունեաց նահանգին եւ կը մեռնի ծերացած տարիքի:

Հայերէնի թարգմանած է Նփրկերտի Մարութա եպիսկոպոսին գրած վկայաբանական պատմութիւնը **Սուրբ Շմաւոն եպիսկոպոսին Վարքը** եւ անոր **Արեւելեան Վկաներու Ճառը**, որ կը պատմէ Շապուհ Բ-ի քրիստոնէաներուն դէմ սանձազերծած հալածանքները: Ամբողջ գործը մեզի հասած չէ, դժբախտաբար: Արդարեւ, մեզի հասած բաժինէն դատելով՝ Աբրահամ Զենակացիին հայերէն լեզուն ու ոճը մեր ոսկեդարեան գրականութեան ամէնէն ազնիւ եւ գեղեցիկ աստիճանին կը պատկանին:

Յայտնի է Եզնիկի ոճին հետ նմանութիւնը, եւ աւելի ճարտար է փափուկ գիծերը նուրբ կերպով արտայայտելուն մէջ: Զենակացիին ոճին պիտի հետեւի Եղիշէ, իրեն կրտսեր աշակերտակիցը:

(Քաղուած Հ. Կիրեղ Վրդ. Քիպարեանի “Պատմութիւն Հայ Գրականութեան” հատորէն)